Նոյն միջոցներուն, Աշոտ իշխանաց իշխան՝ Հայոց, Վրաց եւ Աղուանից իշխանները նուաճելու նպատակ դրած, մտաւ յանկարծ Վասպուրական, եւ Դերենիկ չի կրնալով դիմանալ բռնուեցաւ եւ կալանաւորուեցաւ: Գուրգէն Տարօն էր, երբ այս անիրաւութիւնն իմացաւ: Առանց վայրկեան մը կորսնցնելու, չորս հարիւր ընտիր սպառազէն զօրօք զաշոտ փնտրելու ելաւ, եւ իմանալով թէ Ռշտունեաց Ոստանն բանակէր էր, առանց նորա զօրաց թիւը հարցնելու՝ եկաւ Ռշտունեաց Նորագեղ եւ գրեց իշխանաց իշխանին թողուլ Դերենիկ՝ Հապա թէ ոչ տեսից զքեզ ի զէն՝ հասպազէն եւ ի ճակատամարտ», ու կը մտածէր գիշերային պատերազմաւ հասնիլ Աշոտոյ վրայ:

Բայց սա խորագէտ եւ իմաստուն էր. այնպիսի մարդու հետ վտանգաւոր խաղ խաղալ չէր ախորժէր. քաղցրութեամբ պատասխանեց Գուրգէնի եւ ապահովեց թէ վնաս հասցնելու միտք չունէր Դերենիկին: Այն ատեն պատասխան գրելով Գուրգէն Աշոտոյ առաւել քաղցրութեամբ եւ մեծ յարգանօք՝ առաջարկեց իւր աղջիկը տալ Դերենիկին ի կնութիւն եւ ի տիկնութիւն Վասպուրականի: Յանձն առաւ Աշոտ եւ տարաւ Դերենիկը Բագարան, ու մեծ հանդէս հարսանեաց կատարելով խաղաղութիւն հաստատուեցաւ բոլոր Հայաստանի մէջ: